

ಕರ್ತವ್ಯನಾಗಿ ಭಲಪನ್ನು ತೊಡುವದು

ಯೋಹಣ 15:1-12, ಒಂದು ನಿರ್ಕಷ ನೋಟ

ಮೇಲುಷ್ಟಿಗೆ ಕೊಣೆ, ಹನ್ನರ ಹಳ್ಳಿ, ಕ್ರಾಜೆಯನ್ನು ತಲುಪುವಿಕೆ, ಸಿದ್ಧಮಾಡುವ ತರಾತಿಲ ಇವೆಲ್ಲವೂ ಯೋಹಣ 14-16ರಲ್ಲಿನ ಯೀಎನುವಿನ ಹೋಆನಲಾಗಿರ ಇಂಜೆನ್ನಾಡುಗೆಯ ಬೋಳಧನೆಯ ಸಿದ್ಧತೆಯ ಅಗಿತ್ತು. ಈ ಬೋಳಧನೆಯಲ್ಲ ಕರ್ತನು ದ್ರಾಕ್ಷೆಬಳ್ಳ ಮತ್ತು ಕೊಂಬಗಳ ಮೇಲೆ ನಾಬಾಲಾತ್ಮಕಾದ ನಂದೆಂದುವನ್ನು ತೊಷ್ಟಿಸು.

ಯೀಎನುವಿನಿಂದ ಬಳಗನಲ್ಲಿಟ್ಟ ಉಪಮೆಯ ಯಾವ ಶೈಲೀಂದರೆ ಮಾಡಿತು ಎಂಬುದರ ಬಗ್ಗೆ ಹಂಡಿತರು ತರ್ಕವಾಡುವವರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಇದು ಹಣ್ಣಿನ ರಸವಾಗಿದ್ದು ಕರ್ತನ ಭೋಳಜನಿದ ನಂಸ್ಥಾಪನೆಯಲ್ಲ ಬಹುಶಃ ಬಳಕೆಯಾಗಿರಬಹುದು. ಬಹುಶಃ ದ್ರಾಕ್ಷೆಬಳ್ಳಗಳು ಮನೆಯ ಬದಿಯಲ್ಲ ಬೇಕೆಯುತ್ತಿರಬಹುದು ಮತ್ತು ಮನೆಯ ಕಿರತಿಯಂದ ನೋಡಲು ನಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತಿರಬಹುದು. ಯೀಎನು ಬೋಳಧನೆಯ ಕೊನೆಯ ಭಾಗವನ್ನು ಹೇಳುವ ಮನ್ನ ಅವರು ಮೇಲುಷ್ಟಿಗೆ ಕೊಣೆಯಂದ ಹೇರಬಂದಿದ್ದರೆ (ಯೋಹಣ 14:31), ಆ ಜಿಕ್ಕೆ ಗುಂಪು ದ್ರಾಕ್ಷೆತೊಣಿದಲ್ಲ ಕಂಡುಬರುತ್ತಿತ್ತು. ಅವರು ಬಂಗಾರದ ದ್ರಾಕ್ಷೆ ಮತ್ತು ದ್ರಾಕ್ಷೆ ಗೊಂಜಲನ ಹೊಂದಿದ ದೇವಾಲಯವನ್ನು ಹಾದು ಹೋಗಿರಬಹುದು.¹ ಶ್ರೀನ್ತಿನು ಹಕ್ಕಿ ಒಡಂಬಿತೆಯ ಜಿರಹಲಿಂಗ ಹಕ್ಕಿಯ ಉಪಮೆಯನ್ನು ಬಳಸಲು ಇಜ್ಞಿಯಾಗಿದ್ದನು (ಕೀರ್ತನೆ 80; ಯೀಶಾಯ 5; ಯೀರೆಖೀಯ 2). ಹೇಗೆ ಆಗಿರಿ, ಆತನು ದ್ರಾಕ್ಷೆಯ ಜಿತುವನ್ನು ಬಳಸಿದನು ಯಾಕೆಂದರೆ ಈ ಜಿತುವು ಎಲ್ಲರೂ ತೂಡಾ ಅಲತುಕೊಳ್ಳಬಹದಾದ್ದು ಅಗಿದೆ.

ಯೀಎನು ಯಾಕೆ ಈ ಉಪಮೆಯನ್ನು ಬಳಸಿದನು ಎಂಬ ಶ್ರೀಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಪ್ರಮುಖವಾದದ್ದು ಆ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂತವನ್ನು ನಂಪೂರಣಗೊಳಿಸಲು ಆತನು ಯಾವ ನಿಲ್ದಾಂಕ ಯಸ್ವಿಪ್ರಾಯಕೊಂಡಿದ್ದಾನೆ ಎಂಬುದೇ ಆಗಿದೆ. ಕೂಡಲೇ ಸ್ವರೂಪಕಾಲದಲ್ಲಿಯೇ ಆತನು ಈ ಭಾಬಿಯನ್ನು ಇಡುವವಸಿದ್ದನು. ಆತನ ಶಿಷ್ಯರು ಆತನ ಕಾರ್ಯದಲ್ಲ ಮುಂದುವರೆಯ ಬೇಕಿತ್ತು. ಅದನ್ನು ಹೇಗೆ ನಂಪೂರಣಗೊಳಿಸಬೇಕು ಎಂಬುದನ್ನು ಅಲತುಕೊಳ್ಳಬಹದು ಅವಲಿಗೆ ಅವಶ್ಯವಿತ್ತು. ಅದು ಕರ್ತನ ಮಾತುಗಳ ಹಿನ್ನಲೀಯಾಗಿದೆ:

ನಾನೇ ನಿಜವಾದ ದ್ರಾಕ್ಷೆಬಳ್ಳ ನನ್ನ ತಂಡೆ ತೇಳಣಿಗಾರನು, ನನ್ನಾಳಿದ್ದು ಫಲಕೊಡಿಯವ ಶ್ರುತಿಯೊಂದು ಕೊಂಬೆಯನ್ನು ಆತನು ತೆಗೆದು ಹಾಕುತ್ತಾನೆ; ಫಲಕೊಡುವ ಶ್ರುತಿಯೊಂದು ಕೊಂಬೆಯ ಹೆಚ್ಚು ಫಲಕೊಡುವ ಹಾಗೆ ಅದನ್ನು ಶುದ್ಧ ಮಾಡುತ್ತಾನೆ. ನಾನು ನಿಮಗೆ ಹೇಳಿದ ವಾಕ್ಯದ ದೇನೆಯಂದ ಈಗ ಶುದ್ಧರಾಗಿದ್ದಿಲ. ನೀವು ನನ್ನಾಳಿ ನೆಲೆಗೊಂಡಿಲಿ, ನಾನು ನಿಮ್ಮಾಳಿ ನೆಲಿಗೊಂಡಿರಿದ್ದರೆ ಫಲಕೊಡಲಾಲಿ. ನಾನು ದ್ರಾಕ್ಷೆಬಳ್ಳ ನೀವು ನನ್ನಾಳಿಯಾ ನಾನು ಅವನಾಳಿಯಾ ನೆಲಿಗೊಂಡಿರಿದ್ದರೆ ಅವನೆ ಬಹಳ ಫಲಕೊಡುವನು; ನೀವು ನನ್ನಾಳಿ ಇಟ್ಟ ಏನಾ ಮಾಡಲಾಲಿ. ಯಾವನು ನನ್ನಾಳಿ ನೆಲಿಗೊಂಡಿರುವುದಿಲ್ಲವೋ ಅವನು ಆ ಕೊಂಬೆಯಿಂತೆ ಹೇರಿಕ್ಕೆ ಜಣಾಡಲ್ಪಟ್ಟ ಒಬಿಗೆ ಹೋಗುವನು; ಅಂಥ ಕೊಂಬಗಳನ್ನು ಕಂಡಿಸಿ ಬೆಂಕಿಯಲ್ಲ ಹಾಕುತ್ತಾಗೆ, ಅವು ನುಷ್ಟಿಹೋಗುತ್ತವೆ. ನೀವು ನನ್ನಾಳಿಯಾ ನನ್ನ ವಾಕ್ಯವು ನಿಮ್ಮಾಳಿ ನೆಲಿಗೊಂಡಿರೆ ಏನು ಬೇಕಾದರೂ ಬೇಡಿಕೊಳ್ಳಲಿ. ಅದು ನಿಮಗೆ ದೊರೆಯುವದು. ನೀವು ಬಹಳ ಫಲಕೊಡುವುದಿಲಂದಲೇ ನನ್ನ ತಂಡೆಗೆ

ಮಹಿಳೆ ಉಂಟಾಗುವವರು; ಮತ್ತು ನನ್ನ ಶಿಕ್ಷಣಾಗುವಿಲಿ. ತಂದೆ ನನ್ನನ್ನ ಪ್ರೀತಿಸಿದ ಹಾಗೆಯೇ ನಾನು ನಿಮ್ಮನ್ನ ಪ್ರೀತಿಸಿದ್ದೇನೆಂಬೆಂದು ನನ್ನ ಪ್ರೀತಿಯಿಳಿ ನೆಲೆಗೊಂಡಿರುವ ಮೇಲರೆಗೆ ಸಿಂಪ್ಲು ನನ್ನ ಅಜ್ಞೀಗಳನ್ನು ಕೈಕೊಂಡು ನಡೆದು ಅತನ ಪ್ರೀತಿಯಿಳಿ ನೆಲೆಗೊಂಡಿರುವ ಕಾಡುವ ಅಜ್ಞೀಯಾಗಿದೆ.

ಸಿಂಪ್ಲು ನನ್ನನ್ನ ಅಲಿಸಿ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿಲ್ಲ; ನಾನು ನಿಮ್ಮನ್ನ ಅಲಿಸಿ ತೆಗೆದುಕೊಂಡೆನು ಸಿಂಪ್ಲು ಹೊರಬುಹೊಗಿ ಫಲಕೊಡುವವರಾಗಬೇಕೆಂತಲೂ ಸಿಂಪ್ಲು ಕೊಡುವ ಫಲವು ನಿಲ್ಲುವಂಥಾಗಬೇಕೆಂತಲೂ ನಿಮ್ಮನ್ನ ನೇಬುಸಿದ್ದೇನೆಂಬೆಂದು ಹಿಗಿರ ಲಾಗಿ ನನ್ನ ಹೆನ್ನಲಿನಲ್ಲಿ ತಂದೆಯನ್ನು ವಿನೆನು ಬೇಡಿಕೊಳ್ಳಬಿರೋ ಅದನ್ನು ಅತನು ನಿಮ್ಮಾಗಿ ಕೊಡುವವನು (ಯೋಹಾನ 15:1-12, 16).

ಈ ಮಾತುಗಳು ಮೂಲತಃವಾಗಿ ಅಪ್ರೋನ್ತಲಿಗೆ ಮಾತನಾಡಿದ್ದ ಮತ್ತು ಅವಲಗೆ ಬಿಶೇಷ ಕ್ಷಾಮುಖ್ಯ ಹೊಂದಿದಂತದ್ದು ಅಗಿದೆ (ಗ್ರಂಥಸಿಲ 15:16). ಹೇಗೂ, 1 ಲಂದ 12 ವರ್ಜನಗಳಲ್ಲಿ ಸಂದೇಶದ ಹೃದಯಭಾಗವಿಧ್ಯ ಎಲ್ಲ ಕೈನ್ತಲಿಗೆ ಅನ್ವಯವಾಗುವುದಾಗಿದೆ.

ಈ ವರ್ಜನಗಳ ಮೂಲಕ ಮೂರು ಶ್ರೀಷ್ಠಿ ನಂಗತಿಗಳು ಹೊರಡುವವರುಗಳು ಅಗಿವೆ: (1) ದೇವರ ಅಜ್ಞೀಗಳನ್ನು ಕೈಕೊಳ್ಳುವದು, (2) ದೇವಲಗೆ ಫಲವನ್ನು ಕೊಡುವದು, ಮತ್ತು (3) ದೇವರ ಪ್ರೀತಿಯಿಳಿ ನೆಲೆಗೊಂಡಿರುವದು. ಮೂರು ಕಾಣಿ ನಷ್ಟಾಲಿನಂತ, ಈ ಅಂಶಗಳು ಒಂದಕ್ಕೂರುದು ಅಥಾರವಾಗಿವೆ. ಈ ಕ್ರಿಸ್ತನಂತಹ ಏರಡನೆಯ ಅಂಶವಾದ - ಫಲಕೊಡುವದರ ಮೇಲೆ ಕೇಂದ್ರಿಕಲಿನುವುದಾಗಿದೆ - ಮತ್ತು ಫಲಕೊಡುವುದರ ಮೇಲೆ ಒತ್ತುಕೊಡಲಿಟ್ಟಿದೆ.²

ಫಲಕೊಡುವ ನೈಜಿತೆ

ಹಲಜ್ಞೀದದ ಉದ್ದೇಶವು ಗುರುತರ ಬಿಜಾರವೆಂದರೆ ಕೊಂಬೆಗಳಿಲ್ಲಿರುವ ದ್ವಾರ್ಡೆಯು ಉದ್ದೇಶ ಪನ್ನು ಹೊಂದಿದೆ, ಅ ಉದ್ದೇಶವು ಫಲವನ್ನು ಕೊಡುವುದೇ ಅಗಿದೆ (ವರ್ಜನಗಳು 2, 4, 5, 8). ಫಲಗಳನ್ನು ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಕೊಂಬೆಗಳ ಇರುವಿಕೆಯನ್ನು ತೋಳಬಾರನು ಸಮರ್ಥಿಸಿಕೊಳ್ಳಲಾರನು. ಅಂತನಂಜಕೆಯ ಕೊಂಬೆಗಳು ಫಲಕೊಡುವ ಕೊಂಬೆಗಳಿಂದ ಪ್ರೋಂಜಕೆಯನ್ನು ಹಡೆಯಲ್ಪಡುವುದಲಿಂದ ಅಪ್ರೋಗಿ ದ್ವಾರಾಬಳಿಯಿಂದ ಕತ್ತಲಿಸಲ್ಪಡುತ್ತವೆ (ವರ್ಜನಗಳು 2, 6). ಅದರಂತೆಯೇ ಕೈನ್ತಲ್ಯಾದಂತ ನಾವು ಫಲಕೊಡುವ ಉದ್ದೇಶವನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದೇವೆ. “ಸಿಂಪ್ಲು ಬಹಳ ಫಲಕೊಡುವುದಲಿಂದಲೇ ನನ್ನ ತಂದೆಗೆ ಮಹಿಮೆ ಉಂಟಾಗುವದು” ಎಂದು ಯೆನು ಹೇಳುತ್ತಾನೆ (ವರ್ಜನ 8). ಫಲವನ್ನು ಕೊಡುವದು ಒಂದು ಅಯ್ಯೆಲ್ಲ. ಫಲವನ್ನು ಕೊಡುವದು ನಮ್ಮ ಉದ್ದೇಶವಾಗಿದೆ; ಅದು ಕ್ರಿಸ್ತನ ಬಗ್ಗೆ ಇರುವ ಎಲ್ಲಾಪುಗಳ ಅಗಿವೆ. ನಾವು ಫಲವನ್ನು ಕೊಡುವೆ ಹೋದರೆ, ನಾವು ಜೀವಿಸುವುದರ ಕಾರಣವನ್ನು ಕಷಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇವೆ.

ನಾವು ಫಲಕೊಡಬೇಕಾದ “ಫಲವು” ಯಾವದು? ಹೊನ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯು “ಫಲ” ಎಂಬುದಕ್ಕೆ ವಿಬಿಧ ಲಭ್ಯತೆಯ ಹದಗಳನ್ನು ಬಳಸಿದೆ.³ ಯೋಹಾನ 15ರಲ್ಲ “ಫಲವು” “ಅತ್ಯಂತ ಫಲವಾಗಿದೆ” ಎಂದು ಕೆಲವರು ನಂಬುವರಾಗಿದ್ದಾರೆ. “ಅತ್ಯಂತ ಫಲವು ಪ್ರೀತಿ, ಸಂತೋಷ ಸಮಾಧಾನ, ತಾಳ್ಳು, ಕರುಣೆ, ಒಕ್ಕೆತನ, ನಂಜಿಗ್ರಿತೆ, ನಷ್ಟತೆ, ಸ್ವಾಸಿಯಂತ್ರಣ ಅಗಿದೆ” ಎಂದು ಹೊಲನು ಬರೆಯುತ್ತಾನೆ (ಗ್ರಂಥಾತ್ಯ 5:22, 23). ಕ್ರಿಸ್ತನಾಲ್ಲಿರುವ ಗುಣಗಳನ್ನು ನಮ್ಮ ಜೀವಿತದಲ್ಲಿ ಬಳಸಿಕೊಂಡಾಗ “ಫಲಕೊಡುವ” ಅಜ್ಞೀಯನ್ನು ನಾವು ಸಂಪೂರ್ಣ ಗೌಜನಬಹುದು ಎಂದು ಇದಕ್ಕೆ ಹತ್ತಿರವಾದ, ಕೆಲವರು ಒತ್ತಾಯ ಪೂರ್ವಕವಾಗಿ

ಹೇಳುವವರಾಗಿದ್ದಾರೆ. “ಫಲ” ಎಂಬ ಹಡವು ಕರ್ತವ್ಯನೇ ಜೀವಿಸುವ ಮತ್ತು ಕಾರ್ಯಮಾಡುವ ಎಲ್ಲ ನಕಾರಾತ್ಮಕ ಅಂಶಗಳನ್ನು ಇದು ನೂಡಿಸಬಹುದು ಎಂದು ಇರಿರುವ್ಯತಿಪಡಿಸುವವರಾಗಿದ್ದಾರೆ. “ನನಗಾದರೋ ಬದಕುವುದೆಂದರೆ ಕೈಸ್ತನೇ... ಶಲರದಲ್ಲಿಯೇ ಖದುಕರೇಕಾದಲ್ಲಿ ಕೆಲನಷಾಡಿ ಫಲ ಹೊಂದಲು ನನಗೆ ಅನುಕೂಲವಾಗುವದು” ಎಂದು ಹೊಲನು ಹೇಳಿದನು (ಹಿಂಘಿ 1:21, 22). KJVಯಲ್ಲ “ಇದು ನನ್ನ ಕಾರ್ಯದ ಫಲವು” ಎಂದಿದೆ.

“ಫಲ” ಎಂಬ ಹಡದ ನಾಮಾನ್ಯ ಬಳಕೆಯ ಬ್ಯಾಬಲ್ಲಿನಲ್ಲಿ ಮರು ಉತ್ತ್ವತ್ವಯೋಡನೆ ಮತ್ತು ಮರು ಉತ್ತ್ವತ್ವಯ ಪರಿಣಾಮಗಳ ಜೊತೆಯಲ್ಲ ಎಬೀನುವುದಾಗಿದೆ (ಅದಿಕಾರಿ 1:11; ಲಾಕ 1:42). ನೇಣಿನ ಮರದಲ್ಲಿ ನೇಬು ಇರುವುದಾಗಿದೆ, ಕಿತ್ತಲೀಯ ಮರದಲ್ಲಿ ಕಿತ್ತಲೀಯ ಇರುವುದಾಗಿದೆ, ಹಾಗೂ ಒಬ್ಬ ಕೈಸ್ತನ ಫಲವು ಅನೇಳಿಬ್ಬಿ ಕೈಸ್ತನನ್ನು ಉತ್ಪಾದಿಸುವಲ್ಲ ಎಂದು ಕೆಲವರು ಗಮನಿಸುವವರಾಗಿದ್ದಾರೆ (ಅದಿಕಾರಿ 1:28; ಇದನ್ನು ಸಹ ನೋಡಿಲ ಅದಿಕಾರಿ 9:1, 7). ಅತ್ಯಿಕ್ರಿಯೆ ಇದಕ್ಕೆ ನಮಾನವಾದ ನವಾಲುಗಳು ಅಸ್ತಿತ್ವದಲ್ಲವೇ. ಹೊಲನು ಹೀಗೆ ಬರೆಯುತ್ತಾನೆ,

ಹಾಗೆಯೇ ನನ್ನ ಸಹೋದರರೇ, ನಿಂಬು ಸಹ ಕೈಸ್ತನ ದೇಹದ ಮೂಲಕವಾಗಿ ಧರ್ಮಾಂತ್ರದ ಹಾಲಗೆ ನಿತ್ಯಿಲ. ದೇವರಿಗೆ ಫಲವಾಗುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಮತ್ತೊಳಿನನ್ನು ಅಂದರೆ [ಅದು ಅನೇಳಿಬ್ಬಿರನ್ನು ಮದುವೆಯಾಗುವದು] ನತ್ತು ಜೀವಿತವಾಗಿ ಎದ್ದಾಗನನ್ನು [ಅದು ಕೈಸ್ತನು] ನೇರಿಕೊಂಡಿಲ (ರೋಮಾತ್ಮಕ 7:4).

ರೋಮಾತ್ಮಕ 7:4ರಲ್ಲ “ಫಲ” ಎಂಬ ಹಡವು ಬಹುಶಃ ನಮಾನ್ಯಧರ್ಮದಲ್ಲಿ ಬಳಕೆಯಾಗಿದೆ, ಅದರೆ ಮದುವೆಯ ಉದಾಹರಣೆಯ ಮಕ್ಕಳ ಅತ್ಯಿಕ್ರಿಯೆ ಇದಕ್ಕೆ “ಫಲ”ವನ್ನು ನೂಡಿಸುವುದಾಗಿದ್ದು ಅವರು ಹೊನ ಕೈಸ್ತರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಹೊಲನು ರೋಮಾದ ನಭಿಗೆ ಬರೆಯುವಾಗ ಅತನು ತಾನೇ ಫಲಕೊಡುವವರಾಗಿದ್ದುಕೊಂಡು ಮಾತನಾಡುತ್ತಿರಬಹುದು. “ಸಹೋದರರೇ, ನನ್ನ ಕೆಲಸವು ಇರರಿಲ್ಲ ನಫಲವಾಗುವಂತೆ ನಿಮ್ಮಾಲ್ಯಯೂ ನಫಲವಾದಿತೆಯಂದು” ತಾನು ಅವರನ್ನು ಭೇಟಿಯಾಗುವುದಾಗಿ ಆ ಸಹೋದರರಿಗೆ ಹೇಳುತ್ತಾನೆ (ರೋಮಾತ್ಮಕ 1:13).

ಯೋಹಾನ 15ರ “ಫಲಕ್ಕೆ” ನಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ, ನೂಡಿತವಾದ ನಾಧ್ಯತೇಗಳ ಮಧ್ಯವನ್ನು ನಾವು ಅಲಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಅವಶ್ಯಕೇ? ನಕಾರಾತ್ಮಕ ಪರಿಣಾಮದಲ್ಲಿ ಹೊಂದಿರುವ ಅತ್ಯಾದ ಫಲವನ್ನು ಬೆಂಜಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದೇ ನಾವು ಕೈಸ್ತರಿಕಿತ ಗುಣಗಳನ್ನು ನಾವು ಬೆಂಜಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದೇ? ಕಳೆದುಕೊಂಡಿದ್ದನ್ನು ತಲುಪಲು ನಾವು ಯಾವ ಶ್ರಮವನ್ನು ಮಾಡದೇ ಇದ್ದರೆ ನಾವು ಕೈಸ್ತನ ಹಾಗೆ ಇರುವ ಮತ್ತು ಅತ್ಯಾದಿದ ತಂಬಿದವರಾಗಿರಬಹುದೇ? “ಕೆಷ್ಟು ಹೊರಿಯುವವರನ್ನು ಹುಡುಕಿ ರಕ್ಷಿಸಲು ಬಂದಿದ್ದೇನೆ” ಎಂದು ಕೈಸ್ತನು ತಾನು ಬಂದಿರುವುದರ ಬಗೆಗೆ ಹೇಳುತ್ತಾನೆ (ಲಾಕ 19:10), ಮತ್ತು ನಾವು ಅತನ ಹೆಚ್ಚೆಯನ್ನು ಅನುನಿಲಸಬೇಕು (1 ಹೆಲ್ತ 2:21). ನಿಮ್ಮ ನಂಜಕೆಯನ್ನು ಹಂಜಿಕೊಳ್ಳುವ ಮಹತ್ವವನ್ನು ನಾವು ಗುರುತ್ವಿದ್ದೇವೆ ಆದ್ದರಿಂದ ನಿಮ್ಮ ಅತ್ಯಾಪ ರಕ್ಷಿಸಲ್ಪಡುವುದು.

ಕೇ ಅನ್ವಯವನ್ನು ಮನದಲ್ಲಿಪ್ಪಿಕೊಂಡು, ಇದನ್ನು ಪರಿಗಣಿಸಿಲ: ಆ ಧೂಕ್ಕಾಬಳ್ಳಯು ಫಲವನ್ನು ಕೊಡುದಂಥದ್ದಾಗಿದೆ; ಅದು ಕೊಂಬೆಗಳ ಕಾರ್ಯವಾಗಿದೆ. ಧೂಕ್ಕಾಬಳ್ಳಯು ಕೊಂಬೆಯ ತಮ್ಮ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಮಾಡಲು ಶತ್ರುಗೋಳಿಸುವುದಾಗಿದೆ, ಅದರೆ ಕೊಂಬೆಗಳು ತಾವೇ ಫಲವನ್ನು ಉತ್ಪತ್ತಿಮಾಡಲೇಬೇಕು. ನಾನು ಮತ್ತು ನಿಂಬು ಕಳೆದುಹೊಂದಿದ್ದನ್ನು ಮಷ್ಟು ಬಿಫಲವಾಗಿದ್ದೇ ಅದರೆ, ಯಾರೋಳಿರು ರಕ್ಷಿಸಲ್ಪಡಲಾರು.

ಹೊನಬಡಿಕೆಯಲ್ಲಿ, ಇದು ಕೈಸ್ತನಾಗಿ ಇರುವ ಸ್ವಾಭಾವಿಕ ಪರಿಣಾಮದಂತೆ

ಹಲಿಗಣಿನಲ್ಲಿಡುವ ಹಾಗೆ ಒಬ್ಬನ ನಂಜಕೆಯನ್ನು ಹಂಚಿಕೊಳ್ಳುವದು ಅಳ್ಳಿಯ ಹಾಗಲ್ಲಿದ್ದು ಅಗಿದೆ: “ಆದ್ದಲಿಂದ ಸೀಪು ಹೊರಟು ಹೋಗಿ ಎಲ್ಲ ದೇಶಗಳ ಜನರನ್ನು ಶಿಷ್ಯರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿಲಿ. ಅವಲಗೆ ತಂದೆಯ ಮಗನ ಪಬಿತ್ರಾತ್ಮನ ಹೆನಲಿನಲ್ಲ ದೀಕ್ಷಾನಾಭನ ಮಾಡಿಸಿಲಿ” (ಮತ್ತಾಯ 28:19) ಎಂಬ ಮತ್ತಾಯ ಪ್ರಕಾರದ ಶೇಷ ನಿಯೋಗಕ್ಕೆ ನಮ್ಮೆಗಳ ಅನೇಕರು ಜಿರಪಲತರಾಗಿದ್ದೇವೆ. ಹಲಿಜ್ಞೆದವು ಅಕ್ಷರಸಹ ಒಬ್ಬರ ವರಕ್ಕೆ ಒಪ್ಪಿಕೊಡುವದು ಅಗಿದ್ದು “ಆದ್ದಲಿಂದ ಸೀವು ಹೊರಟುಹೋಗುವದು ಮತ್ತು ಎಲ್ಲ ದೇಶಗಳ ಜನರನ್ನು ಶಿಷ್ಯರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುವದು” ಎಂದಾಗಿದೆ.⁴ ಇನ್ನೊಂದು ಮಾತನ್ನು, “ಸೀಪು ಹೋಗುತ್ತಿರುವಾಗ (ಅಥವಾ, ಸೀಪು ಹೋಗುತ್ತಿರುವರು), ಸೀಪು ಭೇದಿಯಾಗುವ ಶ್ರತಿಯೊಬ್ಬಲಿಗೂ ಕಾಪಿಸಿಲ.” ಯೆರಾನಲೇಖಿನ ಸಭೆಯು ಹಿಂಸೆಯಂದ ಜಡುಲಹೋದಾಗ ಇದೆ ನಂಭಬಿಸಿತು.

... ಆ ದಿವಸ ಯೆರಾನಲೇಖಿನಲ್ಲಿದ್ದ ಸಭೆಗೆ ದೊಡ್ಡ ಹಿಂಸೆ ಉಂಟಾಯಿತು. ಅಪೋಸ್ತಲರ ಹೋರತಾಗಿ ಎಲ್ಲರು ಯಾದಾಯ ಸುಮಾರು ಸೀಮೆಗಳಲ್ಲಿ ಜಡುಲಹೋದರು.

ಜಡುಲ ಹೋದವರು ಅಲ್ಲ ಹೋಗಿ ಸುವಾತ್ರಾವಾಕ್ಯವನ್ನು ಸಾರುತ್ತಿದ್ದರು (ಅಪೋಸ್ತಲರ ಕೃತ್ಯಾರ್ಥ 8:1, 4).

ನಾವು ಏನನ್ನು ಹಂಚಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ನಾವು ಅಲತುಕೆಂಡಿದ್ದಾದರೆ, ಅಗ ಹಂಚಿಕೊಳ್ಳುವದು, ನಮಗೆ ಸ್ವಾಭಾವಿಕ ವಾದದ್ವಾರಿರುತ್ತದೆ. ಯೇನುವಿನಿಂತೆಯ ನಮ್ಮ ನಂಜಕೆಯನ್ನು ನಾವು ಹಂಚಿಕೊಳ್ಳಲ್ಪಡೇವೆ: ನಾವು ಸುವಾತ್ರೆಯನ್ನು, ಒಳ್ಳಿಯ ವಾತ್ರೆಯನ್ನು ಹಂಚಿಕೊಳ್ಳಲ್ಪಡೇವೆ. ಈಗ ತಾನೇ ತನ್ನ ಸಿಂಹಿತಾಧರವನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಂಡಿರುವ ಯಾವನನ್ನೇಯ ತನ್ನ ಸಿಂಹಿತಾಧರದ ಲಂಗನ್ನು ತೋಲಿಸಲು ಬೆಳಡಲ್ಪಡುವುದಿಲ್ಲ. ಅವಳು ತನ್ನ ಲಂಗನ್ನು ಶ್ರತಿಯೊಬ್ಬಲಿಗೂ ತೋಲಿಸುವದು ಸ್ವಾಭಾವಿಕವಾದದ್ವಾರಿದೆ. ಹೋಸದಾಗಿ ತಂದೆಯಾದವನು ತನ್ನ ಹೋಸದಾಗಿ ಹುಟ್ಟಿದ ಮರುಬಿನ ಬಗ್ಗೆ ಇತರಲಗೆ ಹೇಳುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಅರನನ್ನು ಮನ ಪೂರ್ಣಸೆಂಕಾಗಿಲ್ಲ ಮತ್ತು ಒಬ್ಬ ಅಳ್ಳಿಗೆ ತನ್ನ ಹೋನ ಚೇಮುಕ್ಕೆ ಫೋರ್ಮೆಲೆವನ್ನು ನಿಮಗೆ ತೋಲಿಸಲು ಸೀಪು ಸಿಂಹಿಯವಾಗಿ ಒತ್ತಾಯವನ್ನು ಹೊಂದಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಆ ಒಳ್ಳಿಯ ವಾತ್ರೆಯನ್ನು ಹಂಚಿಕೊಳ್ಳುವದು ಅವಲಗೆ ಸ್ವಾಭಾವಿಕವಾದದ್ದು ಅಗಿದೆ. ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ದುಃಖದಿಂದ ಕೂಡಿದ್ದಾಗಲೂ, ಜಗತ್ತು ಸುವಾತ್ರೆಗಾಗಿ ಕಲಿದಿದೆ.⁵ ನಾವು ಯೇನುಬಿನ ಒಳ್ಳಿಯ ವಾತ್ರೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದೇವೆ! ಸುವಾತ್ರೆಯನ್ನು ಹಂಚಿಕೊಳ್ಳುವದು ನಮಗೆ ಎಷ್ಟೋ ಸ್ವಾಭಾವಿಕವಾದದ್ವಾರಿದೆ!

ಕೆಲವರು ಹಿಂಗೆ ಕೆಳಬಹುದು “ಹೇಗೆ? ನಾನು ನನ್ನ ನಂಜಕೆಯನ್ನು ಹೇಗೆ ಹಂಚಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು? ಯೇನುವಿಗಾಗಿ ಇತರರನ್ನು ಜಯಿಸುವ ಲಿತಿಯಲ್ಲ ನಾನು ಯಾವ ಲಿತಿಯಲ್ಲ ಫಲಕೊಡಬಹುದು?” ಹಲಿಜ್ಞೆದವು ಹೇಗೆ ಎಂದು ನಮಗೆ ಹೇಳುದು; ಹಂಚಿಕೊಳ್ಳುವದು ಅವಶ್ಯವಾದದ್ದು ಎಂದು ಮಾತ್ರ ಇದು ನೂಜಿಸುವುದಾಗಿದೆ. ನಮ್ಮ ನಂಜಕೆಯನ್ನು ಹಂಚಿಕೊಳ್ಳಲ್ಪಡುತ್ತೇ ಡರುನಾಗಷ್ಟು. ನೂರುಗಷ್ಟು ಕೂಡಾ ಒಳ್ಳಿಯ ಹದ್ದತಿಗಳು ಇವೆ. ನಮ್ಮೆಗೆ ಶ್ರತಿಯೊಬ್ಬಲಿಗೂ ಇನ್ನುವಾಗಿವೆ; ಒಬ್ಬನಿಗೆಂಬುದ್ದರ ಕೆಲನಮಾಡುವವನು ಇನ್ನೊಬ್ಬನಿಗಾಗಿ ಕೆಲನಮಾಡನು.⁶ ಸೀಪು ಯಾವುದೇ ಹದ್ದತಿಯನ್ನು ಬಳಸಿಲ, ಆ ಹದ್ದತಿಯ ಜೀವಿತ ಮತ್ತು ಹೋಧನೆ ಎರಡನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಿರೆಂಬೇಕು. ಹೋಲನು ಈ ಎರಡೂ ವಾಸ್ತವಗಳನ್ನು ಹಿಂಪಿ 2:15, 16ರಲ್ಲಿ ಜೀವನೆಂದಿದ್ದಾನೆ:

ಹಿಂಗೆ ಸೀಪು ನಿದೋಽಂಜಿಗಳೂ ಯಥಾರ್ಥಮನನ್ನುಳ್ಳವರೂ ಅಗಿದ್ದು ವರ್ತಬ್ದಿಯಿಷ್ಟು ಮಾಲಿಂಜಾತಿಯ ಮಧ್ಯದಲ್ಲ ದೇವರ ನಿಷ್ಠಿತಂತ ಮತ್ತುತ್ತಾಗಿರುವಿಲ. ಇವರೊಳಗೆ ಸೀಪು

ನವರಿಗೂ ಜಿವಧಾಯಕ ವಾಕ್ಯವನ್ನು ತೊಲಿಸಿಕೊಡುವವರಾಗಿದ್ದು ಲೋಕದೇಶಗೆ ಹೋಕೆಯುವ ಜೀವ್ಯೇತಮಂಡಲಗಳಂತೆ ಕಾಣಿಸುವವರಾಗಿದ್ದಿರಾ ... ನಾನು ಶ್ರಯಾನಪಟ್ಟಿದ್ದು ವ್ಯವ್ಯವಲ್ಲ ಎಂಬ ಅತ್ಯಾಹವು ಕರೆನ ದಿನದಲ್ಲಿ ನನಗೆ ಉಂಗಾರುವದು ...

(1) ಜೀವಿತ. ನಕಾರಾತ್ಮಕವಾಗಿ ಮತ್ತು ನಕಾರಾತ್ಮಕವಾಗಿ ಎರಡರಲ್ಲಿ ನೀವು ನಂಜರನ್ತು ತೀಸ್ತಿಯ ಜೀವಿತವನ್ನು ಜೀವಿನಲೇಬೇಕು. ನಕಾರಾತ್ಮಕವಾಗಿ ನೀವು ಒಳ್ಳೆಯ ಜೀವಿತವನ್ನು ಪ್ರೀತಿಯ ಮತ್ತು ಇತರಲ್ಲಿಗೆ ನಹಾಯಿಸುವ ಜೀವಿತವನ್ನು ಜೀವಿನಲೇಬೇಕು. ನಕಾರಾತ್ಮಕವಾಗಿ, ನೀವು ಹಲಿಶುದ್ದರಾಗಿ ಉಳಿಯುವ ಸಿಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಕೆಟ್ಟಿತನವನ್ನು ನಿಮ್ಮ ಜೀವಿತದಿಂದ ನೀವು ಹೋರಿಗಡಲೇಬೇಕು. ನಿಮ್ಮ ಬೋಧನೆಯೊಂದಿಗೆ ಯೋಗ್ಯವಾಗಿ ನಿಮ್ಮ ಜೀವಿತವನ್ನು ನಡೆಸಿದೆ ಹೋಡರೆ, ಯಾರೋಬ್ಬರ್ಯೋ ನಿಮ್ಮ ಬೋಧನೆಯನ್ನು ಕೇಳಿರು.⁷

(2) ಬೋಧನೆ ನಿಮ್ಮ ಜೀವಿತ ಹೇಗೆ ಇದ್ದರೂ ನಹ ನುವಾರೆಯನ್ನು ಬೋಧಿಸಲೇಬೇಕು. ಕೇಲವಲ ತಾವು ನತ್ಯದ ಪ್ರಕಾರ ಜೀವಿನುತ್ತಿರುವಂತೆ, ಅವಲಿಗೆ ನತ್ಯವನ್ನು ಬೋಧಿಸಿನುವದು ಅವಶ್ಯಿಷ್ಟಲ್ಲ ಎಂದು ಕೆಲವರು ಯೋಜಿಸುವವರಾಗಿರುತ್ತಾರೆ. ನೀವು ಯೆನುಬಿಗಿಂತ ಯೋಗ್ಯರ್ಯೇ? ಅತನು ತನ್ನಷ್ಟಕ್ಕೆ ತಾನೇ ಫಲವನ್ನು ಕೊಡಲಾರನು. ಅತನು ನತ್ಯದಲ್ಲ ಜೀವಿಸಿದನು, ಅದರೆ ಅತನೂ ನಹ ಬೋಧಿಸಿದನು. ಬೋಧನೆಯು ಹತ್ತಿಗಳ ಮೂಲಕ, ಕರಂತುಗಳ ಜೊತೆ ಜಿತ್ತಿನುರುಜಿಗಳ ಮತ್ತು ಬಿಡಿಯೋಗಳ ಮೂಲಕ, ಅಥವಾ ಮುಖಾಂಶುಗಳಾಗಿ ನಂತರಂತರಗೊಳಿಸುವದಾಗಿದೆ. ಪ್ರಮುಖವಾದ ನಂಗತಿ ಎಂದರೆ ನೀವು ಇತರಲ್ಲಿಗೆ ಎಷ್ಟು ಬೋಧಿಸಿನುತ್ತಿರು ಎಂಬುದಲ್ಲ, ಅದರೆ ನೀವು ಅವಲಿಗೆ ಬೋಧಿಸಿದ್ದರೆ.

ನಾನು ಇದೇ ವಿಜಾರಕ್ಕೆ ಮರಜಬರ್ಯೈಣಿನೆ: ಯೋಹಾನ 15ರ ಪ್ರಕಾರ, ಭಲವನ್ನು ಕೊಡುವದು ಎಂದರೆ ಎಲ್ಲದರಲ್ಲಿ ಕೈಸ್ತನಾಗಿರುವುದು ಎಂದರೇನು ಎಂಬುದಾಗಿದೆ. ಕೊಂಬೆಗಳಂತೆ ನಮ್ಮ ಹಾತ್ಯದ ಮಹತ್ವದ ಬಗ್ಗೆ ನಾವು ಅಲತುಕೊಂಡಾಗ ಮಾತ್ರ ಫಲಕೊಡುವ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ನಾವು ಅಲತುಕೊಳ್ಳಬ್ಲೀವು.

ಫಲಕೊಡುವದರ ನಂಬಿಂಧ

ಫಲಕೊಡುವುದರ ಬಗೆಗಿನ ತೀಸ್ತಿಯ ಬೋಧನೆಯ ಮುಖ್ಯ ಬತ್ತಾಯವು ತೀಸ್ತನಿಷ್ಟ ಜಟ್ಟಿನಾವೆಂದಿಗೂ ಫಲವನ್ನು ಕೊಡಲಾರೆವು ಎಂಬುದೇ ಆಗಿದೆ. ವಜನ 4 “ನೀವು ನನ್ನಲ್ಲಿ ನೇಲಿಗೆಂಡಿಲ್ಲ” ಎಂದು ಪ್ರಾರಂಭವಾಗುತ್ತದೆ.

ಧೂಕ್ಕೆ ಮತ್ತು ಧೂಕ್ಕೆ ರನಗಳ ಮರ್ದುದ ನಾಘ್ಯದ ಬಗ್ಗೆ ನೀವು ವ್ಯಜಾಸಿಕ ಉಹನಾಗ್ನಿನವನ್ನು ಕೊಡಬಹುದು. ನಾವು osmosis ದ ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಮಾತನಾಡಬಹುದು: ಧೂಕ್ಕಾಬಳ್ಳಿಯ ಬೇರುಗಳು ಮಣಿಸಿಂದ ನೀರನ್ನು ಮತ್ತು ಪ್ರೋಣಣೆಯನ್ನು ಕೊಂಬೆಗಳಿಗೆ ವರಗಾಯಿಲುವುಗಳು ಆಗಿವೆ. ನಾವು ದ್ವಿತೀಯ ನಂಭೇಣಣೆಯ ಬಗ್ಗೆಯೂ ಜರ್ಜನಂಬಹುದು: ನೂಯನ ಕಿರಣಗಳ ಎಲೆಗಳ ಹತ್ತಿಹಲ್ತಿನ್‌ ಮೇಲೆ ಕಾಯಂಮಾಡುವವು ಆಗಿವೆ. ಹೇಗೂ ಇದು ತೊಳಗಾಲಕೆಯ ಮೇಲೆ ಹಾರವಲ್ಲ, ಅದರೆ ನಂಬಂದಗಳ ಮೇಣನ ಪ್ರಸಂಗವಾಗಿದೆ. ನೀವು osmosis ಮತ್ತು ಹತ್ತಿಹಲ್ತಿನ್ ಅಲತುಕೊಳ್ಳಬಹುದು ಅಥವಾ ಅಲತುಕೊಳ್ಳದೆ ಹೋಗಬಹುದು, ಅದರೆ ನೀವು ಇದನ್ನು ಅಲತುಕೊಳ್ಳಬಹುದು: ಈ ಕೊಂಬೆಯು ಧೂಕ್ಕಾಬಳ್ಳಿಗೆ ಅಂಣಕೊಂಡಿದ್ದರೆ ಮಾತ್ರ ಇದಕ್ಕೆ ಜೀವಿತದೆ. ಕೊಂಬೆಯು ಹಿಂದಿನ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟರೆಮಣಿಗೆ ಬೆಳೆಯಿತು, ಎಷ್ಟು ಉದ್ದ ಅಥವಾ ಎಷ್ಟು ದಷ್ಟು ಕೊಂಬೆಯು ಇದು ಎಂಬುದಾಗಲ, ಇದು ಎಷ್ಟು ಹಸ್ತಿರಾಗಿ ಅಥವಾ ಅರೋಗ್ಯಯತವಾಗಿ ಕಾಣುವದು ಅಥವಾ ಎಷ್ಟು

ಅರ್ಥಂ ತೀವ್ರವಾಗಿರಬಹುದು ಎಂಬ ಅಂಶವು ಮುಖ್ಯವಲ್ಲ, ಆ ಕೊಂಬಯು ದುಕ್ಕಾಬಜ್ಞಗೆ ಅಂಬಕೊಂಡಿರದೆ ಇದ್ದೇ ಅದು ನತ್ತದ್ದಗಿದೆ.

ಅದೇ ಲೀತಿಯದ್ದು ಕ್ರಿಸ್ತನೊಡನೆಯ ನಮ್ಮ ಸಂಬಂಧ ಲೀತಿಯಾಗಿ ಸಿಜವಾದದ್ದಗಿದೆ: ಅತನು ನಮ್ಮ ಅತ್ಯೈಕ ಜೀವಿತಕ್ಕ ಮತ್ತು ಬೆಳವಣಿಗೆ ಅಪ್ಯಾಧಾರವಾಗಿದ್ದಾನೆ. ನಾವು ಅತನಿಂದ ದೀಕ್ಷಾನಾಜ್ಞನ ಹೊಂದಿದ್ದೇವೆ (ರೋಮಾಹುರ 6:3-6; ಗಳಾತ್ 3:26, 27). ಅತನಿಂದ, ನಾವು ಹೊನ ಸೃಜಿಗಳಾಗಿದ್ದೇವೆ (2 ಕೊಲಂಧ 5:17). ಎಲ್ಲ ಅತ್ಯೈಕ ಅಶಿವಾದಗಳು ಅತನಿಂದ ಇವೆ (ಎಫ್ಸ 1:3). ಅತನಿಂದ ಯೇ ನಮಗೆ ಜಡಗಡೆಯು ಇದೆ (ಕೊಲನ್ಸ್ 1:13, 14).

ನಾವು ಗೆಲ್ಲಬಹುದಾದ ಲೀತಿಯಲ್ಲ ಅತ್ಯಗಳು ಯಾಕೆ ಗೆಲ್ಲುತ್ತಿಲ್ಲ? ನಾವು ನಮ್ಮ ಫಲಗಳನ್ನು ಯಾಕೆ ಹಂಚಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿಲ್ಲ? ನಾವು ಯಾಕೆ ಅತ್ಯೈಕವಾಗಿ ಬೆಳೆಯುತ್ತಿಲ್ಲ? ದೈವಿಕ ಕ್ರಿಯೆ ಜೀವಿತವನ್ನು ನಾವು ಯಾಕೆ ಜೀವಿನುತ್ತಿಲ್ಲ? ನಮ್ಮ ಹಾಜರಾತಿಯಲ್ಲ ನಾವು ಯಾಕೆ ನಂಬಿಗಳುತ್ತಾಗಿಲ್ಲ? ಎಂದೂ ನಂತರ ನಮ್ಮಲ್ಲ ಕೆಲವರು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು. ಈ ಎಲ್ಲಾ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳಿಗೆ ಉತ್ತರವು ಒಂದೇ ಆಗಿದೆ ಅದು, ಕ್ರಿಸ್ತನೊಡನೆಯ ನಷ್ಟ ಸಂಬಂಧವು ನಾಯಾಗಿಲ್ಲ. “... ಒಬ್ಬನು ನನ್ನಾಲ್ಲಯೂ ನಾನು ಅವನನಿಂದಿಲ್ಲ ನಾನು ಬಹಳಭಾಗಿಡುವನು” (ಯೋಹಾನ 15:5). ಸಂಬಂಧವು ನಲಯಾಗಿದ್ದೇ ಆದರೆ, ನಾವು ಫಲವನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿ ಕೊಡುವೇವು.

ಸಂಬಂಧಗಳ ಮೂಲವಾಗಿವೆ. ಒಂದು ವೈಯಕ್ತಿಕ ದೃಷ್ಟಿಂತವನ್ನು ಬಳಸಲು ನನಗೆ ಅಪ್ಪಣಿ ಕೊಡಿಲ. ನನ್ನ ಕೆಲಸದ ಹಣಿಯು ತುಂಜತುಳುಕಿ ನಾನು ತುಂಬಾ ದಣಿದಂಥ ಮತ್ತು ನನು ನನ್ನ ಆರ್ಥಿಕ ಸಿದ್ಧಾಂತಜೀವಿ ಬಗ್ಗೆ ನಾನು ಯೋಜಿಸುತ್ತಿರುವ ದಿನದತ್ತ ನನ್ನ ಮನವು ನಾಗುತ್ತದೆ. ನನ್ನ ಹೆಣ್ಣು ಮತ್ತಿಳ್ಳ ಒಬ್ಬಿಂದು “ಡ್ಯಾಡಿ ನನಗೆ ನಹಾಯಬೇಕಾಗಿದೆ! ನನಗೆ ಸಿಜವಾಗಿಯೂ ನಹಾಯವು ಬೇಕಾಗಿದೆ!” ಎಂದು ತಪಕದಿಂದ ಹೋನ್ ಮಾಡಿ ಹೇಳಿದಳು. “ನಾನು ತುಂಬಾ ದಣಿದ್ದೇನೆನೆ” ಎಂದೂ ನಾನು ಹೇಳಿಲ್ಲ. “ನಾನು ತುಂಬಾ ಜಜಿಯಾಗಿದ್ದೇನೆನೆ” ಎಂದೂ ನಾನು ಹೇಳಿಲಲ. “ನನ್ನ ಹತ್ತಿರ ಹಣವಿಲ್ಲ” ಎಂದೂ ನಾನು ಹೇಳಿಲಲ. “ನಿನಗೆ ಬೇಕಾದ ನಹಾಯವನ್ನು ನಾನು ಹೇಗೆ ಕೊಡಿ” ಎಂದೂ ಕೂಡಾ ನಾನು ಹೇಳಿಲಲ. ನನಗೆ ಹೇಗೆ ನಹಾಯ ಮಾಡಬೇಕು ಗೊತ್ತಿರದೆ ಇಂದ ಹಕ್ಕಿದಲ್ಲ ಇರಲಿಂದ ಕೇಂಡ ತಿಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದೇನು. ಒಂದಿಲ್ಲ ಒಂದು ಮಾರ್ಗದಿಂದ ನಾನು ನನ್ನ ಮಗಳಿಗೆ ನಹಾಯಮಾಡಲೀ ಬೇಕು. ಯಾಕೆ? ಯಾಕೆಂದರೆ ನಾವ ಬಿಶೇಷ ಸಂಬಂಧವನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದೇವೆ.

ಆ ತಾಸಿನ ಪ್ರಶ್ನೆಯು “ಯೇನುಬಿನೊಡನೆ ನಿಂದ ಯಾವ ತರದ ಸಂಬಂಧವನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದಿಲಾ?” ಎಂದಾಗಿತ್ತು ಅದು, ಕ್ರಿಸ್ತನಿಂದ ದೀಕ್ಷಾನಾಜ್ಞ ಹೊಂದಿದ್ದರೆ; ಮತ್ತು ನಾವು ಹೊಂದಿದ್ದಾದರೆ. ಈಗ ನಾವು ಅತಸಿಗೊಳ್ಳುತ್ತ ಜೀವಿನುತ್ತಿದ್ದೇವೆಯಾ? ಯೋಹಾನನು ತನ್ನ ಹೊಡಲ ಪ್ರತಿಯೆಲ್ಲ ವೈಯಕ್ತಿಕ ಅಧಾರದ ಮೇಲೆ ಯೇನುಬಿನಿಂಲ್ಲ ನೆಲೆಗೊಳ್ಳುವ ಬಿಷಯವನ್ನು ಇಲಸಿದ್ದಾನೆ (1 ಯೋಹಾನ 2:6). ಅತನಿಂದ ನೆಲೆಗೊಂಡಿರುವವನು ಅತನು ನಡೆದ ಹಾಗೆ ನಡೆಯುವವನು (2:9, 10), ಮತ್ತು ಹಾಪಮಯವಾದ ಜೀವನ ಲೀತಿಯಲ್ಲ ಮುಂದುವರೆಯವದನು (3:6) ಆಗಿದ್ದಾನೆ. ನಾನು ಯೇನುಬಿನೊಡನೆ ನಲಯಾದ ಸಂಬಂಧವನ್ನು ಹೊಡಲು ನನ್ನಷ್ಟಕ್ಕೆ ನಾನೇ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ಕಂಡುಕೊಳ್ಳುವವರಾಗಿದ್ದೇನೆ.

ಯೋಹಾನ 15:1-12ರಲ್ಲ ಫಲವನ್ನು ಕೊಡಲು ಬಿಫಲವಾಗುವ ಸಂಗತಿಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಕೆಲ ಗಂಭೀರವಾದ ಹೇಳಿಕೆಯನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದಾನೆ. ವಜನ 2ರಲ್ಲ ಯೇನು “ನನ್ನಾಲ್ಲಿದ್ದ ಫಲಕೊಡರಿರುವ ಪ್ರತಿಯೆಂದು ಕೊಂಬಯೆಯನ್ನು ಅತನು ತೆಗೆದುಹಾಕುತ್ತಾನೆ” ಎಂದು

ಯೇಸು ಹೇಳಿದನು. ಪಜನ 6 “... ಬೆಂಕಿಯಲ್ಲ ಹಾಕುವುದರ ಬಗ್ಗೆ” ಮತನಾಡುವುದಾಗಿದೆ. ಹೇಗೋ ಹಳಿಷ್ಟುದಪ್ಪ ನಾವು ಅತ್ಯವನ್ನು ಗೆಲ್ಲಾವರಾಗಿಲ್ಲದ ಕಾರಣದಿಂದ ಅಥವಾ ನಾವು ಇತರ ಮಾರ್ಗದಿಂದ ಫಲವನ್ನು ಕೊಳಲು ಅನಮುಧರಾಗಿದ್ದುದಲಿಂದ ನಾವು ನರಕಕ್ಕೆ ಹೋಗುತ್ತೇವೆ ಎಂದು ಹೇಳುವುದಿಲ್ಲ. ಬದಲಾಗಿ, ನಾವು ಯೇಸುವಿನೇಡನೆ ನಲಿಯಾದ ಸಂಬಂಧವನ್ನು ಹೊಂದುದೇ ಇರುವ ಕಾರಣ ನಾವು ಅದನ್ನು ಕಳೆದುಹೊಳ್ಳುತ್ತೇವೆ ಎಂದು ಇದು ನಮಗೆ ಬೋಧಿಸುವುದಾಗಿದೆ. ತಿರುಗಿ ಪಜನ 6ನ್ನು ನೋಡಿಲಿ: “ಯಾವನು ನಷ್ಟಿಗೆ ಸೆಲ್ಗೋಂಡಿರುವುದಿಲ್ಲಭೋ ಅವನು ಆ ಕೊಂಬೆಯಂತೆ ಹೇರಕ್ಕೆ ಜೀನಾಡಲ್ಪಟ್ಟಿಂದ ಒಬಗಿ ಹೋಗುವನು; ಅಂಥ ಕೊಂಬೆಗಳನ್ನು ಕೂಡಿಸಿ ಬೆಂಕಿಯಲ್ಲ ಹಾಕುತ್ತಾರೆ, ಅವು ನುಟ್ಟಿ ಹೋಗುತ್ತವೆ” ಎಂದಿದೆ (ಒತ್ತಿ ಹೇಳಿದ್ದ ನನ್ನದು).

ತಮ್ಮ ನಂಜಕೆಯನ್ನು ಹಂಚಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಕಾರಣಕ್ಕಾಗಿ ನೋಡುತ್ತಿರುವ ಕೆಲವರಿಗೊಂಡು: “ನಾನು ನಾಜಿಕೆ ಸ್ವಭಾವವುಳ್ಳವನು” ಅಥವಾ “ಜನಲಿಗೆ ಇರಲ್ಲ ಆಸಕ್ತಿಯಲ್ಲ,” ಅಥವಾ “ನಾನು ಉತ್ತಮ ಶಿಕ್ಷಕನಲ್ಲ” ಅಥವಾ “ನನಗೆ ನಾಕಷ್ಟು ತಿಳಿಯಿದು” ಅಥವಾ “ನನಗೆ ಸಮಯಬಿಲ್ಲ” ಎಂದು ಅವರು ಹೇಳಬಹುದು. ಅವರು ಸಂಬಂಧಕ್ಕಾಗಿ ಹುಡುಕಲೇ ಬೇಕಾದಾಗ ಅವರು ಕಾರಣ/ನೆವರ್ಕಾಗಿ ಹುಡುಕುವವರಾಗಿರುತ್ತಾರೆ. ಹೊಲನು ಹಿಗೆ ಬರೆಯುತ್ತಾನೆ. “ನಷ್ಟಿಗೆ ಬಲಹಡಿಸುವಾರಾತನಿಷ್ಠಾ ಹೊಂಡು ಎಲ್ಲಕ್ಕೂ ಶಕ್ತನಾಗಿದ್ದೇನೆ” (ಹಿಂಘಿ 4:13; ಒತ್ತಿ ಹೇಳಿದ್ದ ನನ್ನದು).

ಫಲಕೊಡುವ ಅವಶ್ಯಕತೆಗಳು

ಫಲಕೊಡುವುದರ ಹೃದಯವನ್ನು, ನಿಜ ದ್ರಾಕ್ಷೆಬಳ್ಳಯ ಜೊತೆ ನಮ್ಮ ಸಂಬಂಧವನ್ನು ನಾವು ತಂಗಾಗಲೇ ನ್ಹಾಹಿಸಿದ್ದೇವೆ. ಹಲಕೊಡುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಕೆಲ ವ್ಯಾಯೋಗಿಕ ಅವಶ್ಯಕತೆಗಳನ್ನು ಹುಡುಕಲು ವೇದಭಾಗವನ್ನು ನೋಡಲು ನಾವು ಕೆಲ ಕ್ಷಣಿಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಹೊಳ್ಳುವಾ. ಸುವಾರ್ತೆ ಫಲಕೊಡುವದಕ್ಕಾಗಿ ಸುವಾರ್ತೆಯನ್ನು ಇತರರೊಡನೆ ಹಂಚಿಕೊಳ್ಳುವುದು, ಸರಳವಾದ ಧೈವಿಯ ಅವಶ್ಯಕತೆಯು, ಒಳ್ಳೆಯ ವ್ಯಕ್ತಿಯು.⁹ ಅಥವಾ ಗುರುತರವಾದ ಜ್ಞಾನದ ಹೊತ್ತುದ ಅವಶ್ಯಕತೆಯು ಇದೆ ಎಂದು ಕೆಲವರು ಯೋಜಿಸುವವರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಹಲಿಷ್ಟುದಪ್ಪ ಇವುಗಳಲ್ಲ ಯಾವುದರ ಬಗ್ಗೆಯೂ ಹೇಳುವುದಿಲ್ಲ ಅದರೆ ಇದು ನಾಲ್ಕು ಅವಶ್ಯಕತೆಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳುವುದಾಗಿದೆ.

(1) ಬಿಧೀಯತೆಯ ಆತ್ಮ ದೇವರ ತೊಳಗಾರನಾಗಿದ್ದಾನೆ (ಯೋಹಾನ 15:1) - ಅತನು ತೊಳಪದ ಒಡೆಯನಾಗಿದ್ದಾನೆ. ಅತನು ಫಲದಾಯಕ ಕೊಂಬೆಗಳನ್ನು ಕೂಡಾ ಕತ್ತಲಿಸುವವರಾಗಿದ್ದಾನೆ (ಪಜನ 2). ತೆಗೆದುಹಾಕುವುದಕ್ಕೆ ಅವಶ್ಯಕವಾದ ಕೆಲ ಕೆಷ್ಟ ಗುಣಗಳನ್ನು ನಷ್ಟಿಗೆ ಎಲ್ಲರೂ ಹೊಂದಿದ್ದೇವೆ! ಅತಿಸಿಗೆ ಮತ್ತು ಯೇಸುವಿಗೆ ನಾವು ಯಾವಾಗಲೂ ನಷ್ಟುರಾಗಿರುತ್ತೇಬೇಕು “ನಾನು ನಷ್ಟ ತಂದೆ ಅಜ್ಞೆಗಳನ್ನು ಕೈಕೊಂಡು ನಡೆದು ಅತನ ಪ್ರೀತಿಯಲ್ಲ ನೆಲ್ಗೊಂಡಿರುವಿಲಿ” ಎಂದು ಯೇಸು ಹೇಳಿದನು (ಪಜನ 10).

(2) ಜಾಗರತರಾಕರವಾದ ಮನಸ್ಸು. ಯೇಸು ತನ್ನ ಶಿಷ್ಯರಿಗೆ “ನಾನು ನಿಮಗೆ ಹೇಳಿದ ವಾಕ್ಯದ ದೆನೆಯಿಂದ ಈಗ ಶುಭ್ರಾಗಿದ್ದಿಲ್ಲ” ಎಂದು ಹೇಳಿದನು (ಪಜನ 3). “ಶುಭ್ರ” ಎಂಬ ಹಡವು ಇದಕ್ಕೆ ನಮಾನವಾದ ರ್ವಿಕ್ ಹಡವಾದ “ತೆಗೆದುಹಾಕು” ಎಂಬುದಲಿಂದ ಬಂದದ್ದಾಗಿದೆ (ಪಜನ 2). ದೇವರ “ತೆಗೆದುಹಾಕುವ ನಾಥನವು” ಅತನ ವಾಕ್ಯವೇ ಆಗಿದೆ. ಯೇಸು ಆ ಹನ್ನೊಂದು ಮಂದಿಗೆ “... ನಷ್ಟ ವಾಕ್ಯಗಳ ನಿಮ್ಮೆಲ್ಲಾಯಿಂದ ನೆಲ್ಗೊಂಡಿದ್ದರೆ ಏನು ಬೇಕಾದರೂ ಬೇಡಿಕೊಳ್ಳಲಿ. ಅದು ನಿಮಗೆ ದೊರೆಯವದು” (ಪಜನ 7; ಒತ್ತಿ ಹೇಳಿದ್ದ ನನ್ನದು).

ಫಲವನ್ನು ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ - ಬಿಶೇಷವಾಗಿ ನೌಚಾರ್ತೀಕ ಫಲಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ದೇವರ ವಾಕ್ಯದ ಜ್ಞಾನವು ಅವಶ್ಯಕಾದದ್ವಾರಿದೆ. ಬೈಬಲ್ ಅಧ್ಯಯನ ಮತ್ತು ಆರ್ಥಿಕನ್ನು ಗೆಲ್ಲುಪಡು ಎರಡೂ ಜೊತೆಯಾಗಿ ನಾಗುತ್ತವೆ. ನಾನು ಸಿಜವಾಗಿಯೂ ದೇವರ ವಾಕ್ಯವನ್ನು ತಿಳಿದಾಗ್ಗರೆ, ಅದನ್ನು ನಾನು ಹಂಚಿಕೊಳ್ಳಲು ಬಯಸುತ್ತೇನೆ; ಮತ್ತು ಅದನ್ನು ನಾನು ಹಂಚಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ ಅದನ್ನು ಅದನ್ನು ಇನ್ನು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಕಾರಣವ ಅವಶ್ಯಕತೆಯನ್ನು ನಾನು ಅನುಭವವನಾಗಿದ್ದೇನೆ. “ನಿಮಿಗೆ ಹಸಿದು ಬಾಯಾಲದವರು ಧನ್ಯರು, ಅವರು ತ್ವರಿಯಾಗುವದು” ಎಂದು ಯೇಸು ಹೇಳಿದ್ದಾನೆ (ಮತ್ತಾಯ ೫:೬). ಈಷ್ಟದ ಕಾರ್ಯವು ಮಾಡುವಂತೆ ಯಾವೆಂದೇ ನಮ್ಮ ಆಹಾರದ ಸ್ವಾದವನ್ನು ನುಡಿಸಿದ್ದು, ಮತ್ತು ಕರ್ತವ್ಯವಿಗಾಗಿ ಕಾರ್ಯವಿರತವಾಗಿರುವುದನ್ನು ಇಟ್ಟರೆ ಅಂದರೆ ಬಿಶೇಷವಾಗಿ ನರ್ತವನ್ನು ಹಂಚಿಕೊಳ್ಳುವುದನ್ನು ಇಟ್ಟರೆ ಯಾವೆಂದೂ ದೇವರ ವಾಕ್ಯದ “ಸ್ವಾದವನ್ನು” ಸುಧಾರಿಸಿದ್ದು.

(3) ನಮಹೀರವಾದ ಕೃದರ್ಬಂಧ. ನಾವು ಯೇಸುವಿನೊಡನೆ ಇರುವ ಮೂಲಕ ನಮ್ಮನ್ನು ನಾವು ನಮಹೀರಿಸಿಕೊಳ್ಳಲಿಬೇಕು. ಯೋಹಾನ 15ರಿಣಿನ ಅರ್ಥನ ನಂಬೆಣಿದಲ್ಲ “ನನ್ನಿಣಿನೆಲೆಗೊಳ್ಳಲಿ” ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾನೆ (ವರ್ಜನ 4). ವರ್ಜನ 7ರಿಣಿ, ಅರ್ಥನು “ಸಿಂಹ ನನ್ನಿಣಿನೆಲೆಗೊಂಡಿದ್ದರೆ” (ಒತ್ತಿ ಹೇಳಿದ್ದು ನನ್ನದ್ದು). ನಿಮಿ ಆಶೀರ್ವಾದವನ್ನು ಹೊಂದಬಿಲಿ. ಅನೇಕ ಬಿಧಿಗಳ ಕರ್ತವ್ಯವಿನಿಂದಿಗಿನ ನಮ್ಮ ನಂಬಿಂಧವು ದೂಕ್ತೆಯ ಕೊಂಬೆಯಂತಿದೆ ಎಂದು ನಾವು ಗಮನಿಸಿದ್ದೇವೆ. ಹೇಗೆ ಒಂದು ಹೊಲಾರ್ಕೆಯ ಮುಲಿದು ಹೋಯಿತು: ದೂಕ್ತಾಳಬಳಿಗೆ ಕೊಂಬೆಗಳು ಅಂತಹಿಂಡಿರುವುದನ್ನು ಇಟ್ಟರೆ ಆ ಕೊಂಬೆಗೆ ಇನ್ನೊಂದು ಆಯ್ದುಯು ಇಲ್ಲ - ಹಾಗೆಯೇ ನಮಗೂ ನಂತಹ.

ಬೈಬಲ್ ವಿಶ್ವಾಸಿಯ ಸುರಕ್ಷೆಯನ್ನು ಬೋಳಿಸುವುದಾಗಿದೆ, ಆದರೆ ಧರ್ಮತಾತ್ವಗಳ ಅನಾಧ್ಯಯೆಯನ್ನಲ್ಲ. ನಂತರಿಣ ನಾವು ಬಳಿಗ್ಗೆ ಹೊಂದಿಕೊಂಡಿದ್ದಾಗೆಲೂ ಈಡಾ, ನಾನು ಇನ್ನು ತೆಗೆಯಲ್ಪಡುತ್ತೇನೆ ಮತ್ತು “ಬೆಂಕಿಯಿಲ್ಲ ಹಾಕಲ್ಪಡುತ್ತೇನೆ” ಎಂದು ಯೋಹಾನ 15 ಹೋಳಿಸುವುದಾಗಿದೆ. ನಾನು ರಚಿಸಲ್ಪಡಬೇಕಾದರೆ, ನಾನು ಕರ್ತವ್ಯನಿಣಿನೆಲೆಗೊಂಡಿರ ಬೇಕು. ನಾಗ್ಯಯತೀಹೀನ ದಿನದಂದು ನಾನು ನನ್ನ ದೀಕ್ಷಾನಾಗ್ಯನದ ಮತ್ತು ರಚಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ನರ್ಣಯಿಕೆಯನ್ನು¹⁰ ತಣ್ಣಿ, “ನೋಡು ನಾನು ಇಂತಿಂಧ ದಿನದಂದು ದೀಕ್ಷಾನಾಗ್ಯನ ಹೊಂದಿದ್ದೇನೆ. ನಿನು ನನ್ನನ್ನು ಒಳಗೆ ಇಲಿನಲೀಖಿಕು” ಎಂದು ಹೇಳಲಾರೆನು. ದೀಕ್ಷಾನಾಗ್ಯವು ರಕ್ಷಣೆಗೆ ಅವಶ್ಯವಾದದ್ವಾರಿದೆ, ಆದರೆ ಅದೇ ಲೀತಿಯಿಲ್ಲ ಕರ್ತವ್ಯನಿಣಿನಂಬಗಣ್ತರಾಗಿ ಉಳಿಯುವದೂ ಅಗಿದೆ (ಪ್ರತಿಘಣತ್ವ 2:10). ಕೇಲವ ತೀವ್ರಾದ್ವಾರಿದೆ, ದೀಕ್ಷಾನಾಗ್ಯ ಹೊಂದಿರುವದೇ ಮುಖ್ಯವಲ್ಲ (ರೋಮಾತ್ಮರ 6:3, 4; ಗಳಾತ್ 3:26, 27), ಆದರೆ “ತೀವ್ರಾದ್ವಾರಿ” ಉಳಿಯುವದೂ ನಂತರ ಅತಿ ಮಹತ್ವದ್ವಾರಿದೆ (ರೋಮಾತ್ಮರ 3:24; 6:11, 23; 8:1, 39; 2 ಕೆಲಿಂಧ 2:14; ಫಿಲಿಪ್ಪಿ 4:7, 19; 1 ಥಿಸಲೋನಿಕ 4:16).

(4) ಸಿಫ್ಟಲವಾದ ಮನಸೋಭಾಗಾರನೆ. ಕೊಂಬೆಯ ಸ್ವಭಾವವು ಬೆಳೆಯುವುದಾಗಿದೆ. ಒಂದು ನಾಲ್ಕು ಅಪ್ರಗಳ ಬೆಳೆಯುವಿಕೆಯು ಸಿಂತಂಹೋದರೆ, ಅಪ್ರಗಳ ನಕ್ಷತ್ರಹೋಗುವವು. ಕೆಲವರು ಹಿಂಗೆ ಬರೆಯುತ್ತಾರೆ, “ಮರದ ಮೇಲಿನಿಂದ ಯಾವುದೇ ಹೊಸದಾದ ಜಿಗುರುಗಳು ಇಲ್ಲದೆ ಹೊಂದರೆ ಅದರ ಬೇರು ನತ್ತು ಹೊಗುವುದಾಗಿರುತ್ತದೆ.” ದೇವರ ನಹಾಯದಿಂದ, ಕ್ರೀತ್ಯರಾದಂತ ನಾವು ಬೆಳೆಯುವೆವು ಎಂಬುದನ್ನು ನಿಮಿ ಮತ್ತು ನಾನು ಸಿಫ್ಟಾಯಿಸಿಕೊಳ್ಳುವದು ಅವಶ್ಯವಿದೆ. ಬಿಶೇಷವಾಗಿ, ಫಲಕೊಡುವ ಬಿಷಯದಲ್ಲಿ ನಂತರ ಬೆಳೆಯುವದು ಅವಶ್ಯವಿದೆ. ಯೋಹಾನ 15 “ಫಲದ” ಬಗ್ಗೆ ಮಾತನಾಡುವುದಾಗಿದೆ (ವರ್ಜನ 2), ಆದರೆ ಇದ “ಹೆಚ್ಚಿನ ಫಲ”ದ (ವರ್ಜನಗಳ 5, 8; ಒತ್ತಿ ಹೇಳಿದ್ದು ನನ್ನದ್ದು) ಮತ್ತು “ಬಹಳ ಫಲದ” ಬಗ್ಗೆಯೂ ನಂತರ ಮಾತನಾಡುವುದಾಗಿದೆ (ವರ್ಜನ 2; ಒತ್ತಿ ಹೇಳಿದ್ದು ನನ್ನದ್ದು).

ಫಲಕ್ಕೊಡುವುದರ ಜರಿಗಾಗು

ಈ ಪ್ರಸಂಗವು ಮುಗಿಯುತ್ತಿದ್ದಂತೆಯೇ, ಫಲಕ್ಕೊಡುವುದರ ನಕಾರಾತ್ಮಕ ಹಲಣಾಮದತ್ತ ನಾವು ಯೋಜಿಸುವಾ.¹¹

ನಾವು ಅಶ್ವಿಕರಾಗಿ ಬೆಳೆಯಬೇಕು. ನಾವು ಶ್ಲಿಂಗಲನಲ್ಲಿಟ್ಟಿರುವೇಂದೇ; ನಾವು “ಹೆಚ್ಚಿನ ಫಲ”ವನ್ನು (ಪಜನಗಳು 5, 8) ಮತ್ತು “ಬಹಳ ಫಲ”ವನ್ನು (ಪಜನ 2) ಕೊಡಬೇಕು. ಈ ಪ್ರಸಂಗವು ಸೌಧಾರ್ಯಕ ಫಲಕ್ಕೊಡುವಿಕೆಯ ಮೇಲೆ ಕೇಂದ್ರಿಕಲನ್ನುಪ್ರದಾಗಿದೆ. ಯಾವುದೇ ಕೈಸ್ತಿಯ ಜಟುವಣಿಕೆಗಳ ಅತ್ಯದ್ದುರ್ಭವನ್ನು ಬೆಳೆಯಬೇಗೆ ಹೆಚ್ಚಿ ಹತ್ತಿರವಾಗಿ ನಂಬಂಧಿತವಾಗಿಲ್ಲ ಎಂದು ನಾನು ಬಳ್ಳಿನು.

ನಮ್ಮ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಗಳು ಉತ್ತರಿಸಲ್ಪಡುತ್ತವೆ (ಪಜನ 7). ನಿಮ್ಮ ಪ್ರಾರ್ಥನಾ ಜೀವಿತವು ಇದು ಹೀಗಾಗಬೇಕು ಎಂದಿಲ್ಲವಾದರೆ, ಯೇನುಬಿನೋಡನೆಯ ನಿಮ್ಮ ನಂಬಂಧವನ್ನು ಪರಿಣಿಸಿಕೊಳ್ಳಲಿ ಮತ್ತು ನಿಂದು ಫಲವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದೀರಾ ಅಥವಾ ಇಲ್ಲವಾ ಎಂದು ನಿಮ್ಮನ್ನು ನಿಂದು ಕೇಂಡಿಕೊಳ್ಳಲಿ.

ದೇವರು ಮಹಿಮೆಯನ್ನು ಹೊರಂದುವನು (ಪಜನ 8). ದೂರ್ಕಾತೋಽಂದು ಅವನದು ಮತ್ತು ಅತನು ತೋಷಗಾರನು ಎಂಬುದನ್ನು ನೆನಹಿಡಿಲಿ. ಹೊರಂಬಗೆಗಳು ಫಲವನ್ನು ಹೊಷ್ಟಾಗಿ ಅತನು ಮಹಿಮೆಹೊಂದುವನು.

ನಮ್ಮನ್ನು ನಾವು ಯೋನಿನಿಂದ ನಿಜ ಶಿಕ್ಷ್ಯರು ಎಂದು ತೋಳಿಸುವಾ (ಪಜನ 8).

ನಾವು ನಂತೋಽಂದುವನ್ನು ಹೊರಂದುವಾ (ಪಜನ 11). ತನ್ನನ್ನು “ನಂತೋಽಂದು ಮತ್ತು ಕಿರಿಂಬವನ್ನಾಗಿ” ಮಾರ್ಪಡಿಸಿದಾತನನ್ನು ಹೊಲನು ಕರೆದನು (ಹಿಂಹಿಂ 4:1). ನಂಜಕೆಯಾಳುವ ತನ್ನ “ಮತ್ತುಟ್ಟು” “ನತ್ಯಾರ್ಥಿ ನಡೆಯುತ್ತಿರುವುದನ್ನು” ಕೇಳಬುದರ ಮುಂದೆ “ಯಾವುದೇ ದೊಡ್ಡ ನಂತೋಽಂಬಿಲ್ಲ” ಎಂದು ಯೋಹಾನನು ಹೇಳುತ್ತಾನೆ (3 ಯೋಹಾನ 4).

ಅತ್ಯವು ರಥ್ಮಿನಲ್ಲಿಟ್ಟು - ನಮ್ಮದು ಮತ್ತು ಇತರರದು!

ಮುಕ್ತಾಯ

ತೀಯಾತ್ಮಕ ನಭೆಯ ಭಾಗವಾಗಿರಲು ನಾನು ಬಯಸುವವನಾಗಿದ್ದೇನೆ. ನಂತಹಿಯಾದ ಮತ್ತು ಕಾರ್ಯಸಿರತನಾದ ಕೈಸ್ತನೊಡನೆ ಇರುವದು ಎಂಥಾ ಅದ್ವಿತವಾದದ್ದು! ಅದಲ್ಲದೆ, ನಾವು “ಘೋಜಕ್ಕಾಗಿ” ಜಂಜಾಪದಳ ಇದ್ದುಕೊಂಡು ತರಹನ ನಭೆಯ ಉದ್ದೇಶವನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳುವ ಭಯದಲ್ಲಿ ನಾವು ಇರುತ್ತೇವೋ ಏನೋಂ. ಕೆಲನಾಲ ನಾವು ಇರುವುದು ಎಂದರೆ ತರಹಸಿಗಾಗಿ ಫಲ ಕೊಡುವುದೇ ಆಗಿದೆ ಫಲಕ್ಕೊಡುವುದಕ್ಕಾಗಿಂತ ಬೆಳೆಯಾವ ಶೈಕ್ಷಣಿಕ ನಂಗತಿಯು ಇಲ್ಲ. ಅತಸಿಗಾಗಿ ಫಲಕ್ಕೊಡುವವರಾಗಲು ದೇವರು ನಮ್ಮೆಲಿಗನೂ ನಹಾಯಿಸುತ್ತಾಡಿ!¹²

ಒಪ್ಪಣಿಗೆಳು

¹ತೀಸ್ತನ ಜೀವಿತ ಜರ್ತಿ. 5ನೇ ಪ್ರಸ್ತುತದಲ್ಲಿ “ಅತನು ಹೊರಣು ಹೊಂದನು” ಎಂಬ ಹಾರುತ್ತದಲ್ಲ ಅಭರಣಗಳ ಬಿವರಣೆ ಆಗಿದೆ. ²ಈ ಪ್ರಸಂಗದಲ್ಲಿ ಅತ್ಯಗೇಲ್ಲುವುದರ ಮೇಲಾನ ಒತ್ತಿ ಹೇಳಬಿಕೆಯು ಆಗಿದೆ, ಆದರೆ ಅತ್ಯದ್ದುರ್ಭವ ಫಲ ಅಥವಾ ತೀಸ್ತನ ತರಹದ ಜೀವಿತದ ನಡೆಯಬಿಕೆಯು ಎಂದನೆಯು ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿರುವುದ್ದಿದೆ. ³“ಫಲ” ಎಂಬ ಹದವು ಅನೇಕ ಬಳಕೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿದೆ. ಇಬ್ಬೆಂಬು ವೃತ್ತಿಯ ಜೀವಿತದಲ್ಲಿ ನಿಂದು ಏನನ್ನು ನೊಡುತ್ತಿರುವೋ (ಯುತ್ತಾಯ 3:10; 7:16-20); ನಂಜಗಿಸ್ತಿಕೆಯ ಹಲಣಾಮ, ಲಾತ್ವಾದಾತ್ಮಕ ತೀಸ್ತಿಯ ಜೀವಿತ ಏಫೆನೆ 5:9; ಹಿಂಹಿಂ 1:11; ಕೊಲನ್ಸೆ

1:10; ഇജയ 12:11; യാക്സോബ 3:17, 18); അധിചാ പലിജാമു അധിചാ ഭക്തമാനദ ശ്രമവു ബിസ്തിന്ലപ്പുഡ്ദു (യോഹാന 4:36; 12:24). “ചോല ഫല” എബ പദവു (രോമാപുര 8:23; 1 കോളിംഥ 15:20, 23; 16:15) ഇഡാംഡു ദാഹകതാഗിരു കഴിയ ഒറംബകികീ നംബംഡിസിദ കർസിനീ നമഫീംതാഗിരുവ ചോദല ഫല (സുന്ദിയ ചോദല ഫല) ദ ആഥാലതാഗാരുനിദേ എം അദു നൂജിക്കുഡാഗിദ. ⁴Alfred Marshall, *The Interlinear Greek-English New Testament*, 2d ed. (London: Samuel Bagster and Sons, 1958), 136. ⁵സിംചു മാതാപാഠാഗ “കൈപ്പു സുദിയ” ടിബ മത്രു വൃത്തപ്പതിക്കേരജലു രാരാജിനുവ ആഥാരവന്നു മാഡബകുമു. ⁶സിംചു ബോധിനുപലു ഹോംഡിക്കേയാനുവംതേ കു പലജ്ജേഡവന്നു തെറീമുകൈജലു. ഒംദു നിധിഞ്ഞു പദ്ധതിയൻസു സിംചു നൂജിനുപുഡാദരെ ഇദര ഒംദു അധിചാ എറഡു മാതൻസു ഇദര ബന്നീ കേജില. നുവാതേ നാരുഖിക്കു അംധ പദ്ധതിഗജന്നു കേംഗ് അഹയോഗിനബീകേംദു വന്നേദജലു സിംചു കേംചലു ബകുമു. ⁷നാനു ഒംദു വ്യേയുട്ടിയ ഉദാഹരണിയൻസു ഇദക്കേ കൂടിനുവച്ചനാഗിരേനേ: “നസു ബോഡു തലിയൻസു നാനു ഉജ്ജക്കോഡുതു, കൂദലു ബീജിയലു ബജിക്കിരുവ ഭാവിക്കന്നു മാരുവദു നനഗീ ക്കിണിവാഗിദേ” എം കൊംഡേൻ. ⁸“പത്രക്കലതു” റീഞ്ചപദവന്നു ത്രിപിസിഥിനുവംതേ “ഹസിരു” എംബ അഥവന്നു കോഡുവ പദചാഗിദേ. അദു എലീഗജലുന കുക്കിരന്നു നൂജിനുപുഡാഗിദേ. ⁹പട്ടണം “നമ്മുളു കേലവരു ബവച്ചു യാഡേ ലീവിനാളുവ തമ്മു സിംബന്നു ബവച്ചു നേംബനീ ലഭച്ചു ബിപ്പുളനീ മാരലാരതു” എം നാനു സേഇനബകുമു. ¹⁰നസു സ്പുംത ദിക്കുളന്മുനക്കേ നംബംഡഘപ്പുംതേ യാപുവേ ബിഥചാദ ദാലീഗജന്നു നാനു ഹോംഡിലു, ആദരേ നാനു കൈലന്മാഡുത്തിരുവ നഭീയലു, സിംലനാളു മുഖിന്ലപ്പു ത്രിപോബ്ലിനോ ദിക്കുളന്മുനദ ത്രമാബക്കുരജന്നു കോഡുവ രാഥിയൻസു നാവു മാദിക്കോംഡേവു, സിംചു ഇരുവേചേ ആ അഭാജുനവു ഇലുദേ ഹോഡരേ ഇദന്നു സേരണികൈജലു.

¹¹ഓഡലു നൂജിനല്ലപ്പു പലജ്ജേഡഗിലു മത്രു ഭാഗിഗിലു കൂടാ ബിസ്തിനല്ലദബകുമു. ¹²സിംചു അമംഡിബവന്നു മാദിദാഗ, പാളുകുഹപപ്പു മത്രു കാഗെ ഉജയുവ അവശ്യക്കേലയുവ (സെലിനാംഡിയവ) ബിജുസിയംതേ കുസ്തനാളു ദിക്കുളന്മുന കൊംഡവുദരെ അവശ്യക്കേലയൻസു പിരുവി ഒളിജിലുവു. ദിക്കുളന്മുന ഹോംഡദ ഇരുവചരവന്നു അഥചാ കർസിനംദ ദാരവിയവചരവന്നു ത്രിക്കുണ്ടിനുപുഡകുറി ഷ്വോട്ടസുഹിസില.